

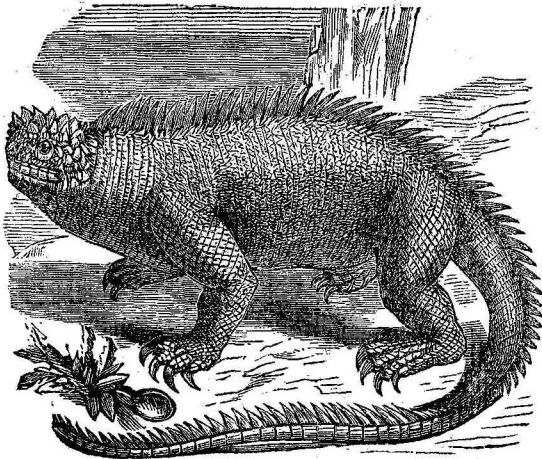
Καθ' ὃν χρόνον ἐπωάζει, ἐκεῖ πλησίον ἱστάμενος ὁ ἄρρην ἐπὶ κλάδου ἐπιτέρπει αὐτὴν δι' ἁρμονικωτάτης μελωδίας καὶ, ὅσakis βλέπει ἐχθρὸν πλησιάζοντα, κελαδεῖ ἔτι μᾶλλον ἀναγέλλων διὰ τῶν συνεχῶς διακοπτομένων λαρυγισμῶν τοῦ τὸν κίνδυνον πρὸς τὴν σύντροφον.

Αἱ ἀηδόνες, μεταβαίνουσαι πρὸς ἡμᾶς περὶ τὸ ἔαρ, διαμένουσαι μέχρι τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, καθ' ὃν ἀναχωροῦσι πάλιν πρὸς τὰς βορειότερας χώρας.

Τὸ πτηνὸν τοῦτο πολλαχοῦ ἐξημεροῦται καὶ μανθάνει εὐκόλως μουσικὰ τεμάχια. Τρώγει κυρίως ὠὰ μυρμηκῶν, τὰ ὅποια ὑπεραγαπᾷ, ἔνεκα δὲ τούτου ὅπου πωλοῦνται ἀηδόνες, ὑπάρχουσιν ἄπειρα ὠὰ τοιαῦτα ἐν ταῖς ἀγοραῖς.

Παρατηρήθη διὰ αἱ τῶν διαφόρων τόπων ἀηδόνες ἔχουσι καὶ διόφορον τρόπον τοῦ κελαδήματος, καὶ διὰ αἱ θήλειαι ἐκλέγουσιν ὡς συντρόφους τοὺς μᾶλλον καλλιφώνους. — Ἡ ἀηδὼν μᾶς ἐνθυμίζει τὴν ἱστορίαν τοῦ μυθολογικοῦ αἰῶνος καὶ τὰ παθήματα αὐτῆς ἔχοντα ὡς ἐφεξῆς.

Ἡ Ἀηδὼν, θυγάτηρ τοῦ Πανδίωνος ἀδελφὴ τῆς Πρόκνης καὶ σύζυγος τοῦ Ζήθου, βασιλέως τῶν Θηβῶν, φθονήσασα τὴν Νιόβην διὰ τὴν πολυτεκνίαν καὶ καλλιτεκνίαν τῆς, ἠθέλησε νὰ φονεύσῃ τὸν πρωτότοκον αὐτῆς υἱόν, ἀλλὰ φονεύσασα, ἐξ ἀπρροσεξίας, τὸν ἰδικόν τῆς, Ἴτυλον καλούμενον, μετεμορφώθη ὑπὸ τοῦ Διὸς εἰς ἀηδόνα. (Μέντωρ.)

ΟΡΕΟΚΕΦΑΛΟΣ ΘΑΛΑΣΣΙΟΣ.

(*Oreocephalus cristatus*.)

Οὕτως ὀνομάζεται τὸ παράξενον ζῶον, τὸ παριστάμενον εἰς τὴν προκειμένην εἰκονογραφίαν ἀνήκει δὲ εἰς τὰ σαυροειδῆ καὶ ἐνδαιτῆται εἰς τὰ παράλια

τῶν Καλοπιάγων νήσων· διάγει δὲ τὸ πλεῖστον τῆς ζωῆς του εἰς τὰ ὕδατα, ὅπου καλυμθὲς μετὰ μεγάλης δεξιότητος καὶ ταχύτητος.

Ἄν καὶ φαίνεται φοβερόν εἰς τὴν ὄψιν εἶναι ὅμως ἄκακον καὶ τρέφεται ἐκ φυτικῶν οὐσιῶν — κυρίως ἐκ φυκιῶν. Τὸ χρῶμά του εἶναι ψαρόμαυρον καὶ ἀνδρωθὲν ἔχει μῆκος περὶ τοὺς πέντε πόδας.

Οἱ μακροὶ καὶ ὀξεῖς ὀνυχές του τῷ βοηθοῦσιν ὅπως ἀναρριχᾶται ἐπὶ τῶν βράχων καὶ πετρῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀναπαύεται, ὅταν ᾖ ἐκτὸς τοῦ ὕδατος.

Τὸ εἶδος τοῦτο τῶν σαυρῶν εἶναι τὸ πλησιέστατον πρὸς τὰ προκατακλυσμαῖα ἐκεῖνα εἶδη τῶν σαυρῶν, τῶν ὁποίων τοὺς σκελετοὺς εὐρίσκομεν ἀπολιθωμένους εἰς διάφορα μέρη τῆς γῆς.

ΟΔΟΙΠΟΡΙΑ ΠΕΛΑΡΓΟΥ.

Ῥώσικὴ ἐφημερίς, διηγουμένη τὴν κατὰ τὸ φθινόπωρον εἰς θερμότερα κλίματα μετανάστευσιν τῶν πτηνῶν, ἀναφέρει τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον. Πολωνὸς εὐπατρίδης, συλλαβὼν ἐν τοῖς ἀγροῖς αὐτοῦ πελαργόν, τὸν ἀπέλυσε πάλιν ἀφ' οὗ τὸν περιέβηκε λεπτὸν σιδηροὺν περιδέραιον μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς Haec ex Polonia (οὗτος ἔρχεται ἐκ τῆς Πολωνίας). Κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ προσεχοῦς ἔτους, ἐπανῆλθεν ὁ πελαργὸς εἰς τὸν αὐτὸν τόπον φορῶν ἀντὶ τοῦ σιδηροῦ χρυσοῦν περιδέραιον μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς India cum donis remittit eiconiam Polonis (ἡ Ἰνδικὴ μετὰ δώρων ἀποστέλλει τὸν πελαργόν εἰς τοὺς Πολωνοὺς). Καθ' ὅλον λοιπὸν τὸν χειμῶνα ὁ πελαργὸς ὠδοιπόρησε διὰ τοῦ ἀέρος ἀπὸ τῆς Πολωνίας εἰς τὴν Ἰνδικὴν καὶ τὸ ἀνάπαλιν!! (Μέντωρ.)

ΟΙ ΔΥΟ ΚΗΠΟΙ.

— Διατί ὁ κήπός μου, — εἶπεν ἡμέραν τινὰ ὁ Ἀλφόνσος εἰς τὸν πατέρα του, — εἶναι χειρότερος τοῦ κήπου τῆς ἀδελφῆς μου Ἀμαλίας; Διατί τὰ ἄνθη τῆς εἶναι ὠραῖα καὶ ζωηρά, ἐνῷ τὰ ἄνθη τοῦ ἰδικοῦ μου φαίνονται ἀδύνατα καὶ χλωμά;

— Δύνασαι, τέκνον μου, — ἀπεκρίθη ὁ πατὴρ νὰ ἔχῃς κήπον ἐπίσης ὠραῖον ὡς τὸν τῆς ἀδελφῆς σου, καὶ ἄνθη ὡς τὰ ἐκείνης ζωηρά, ἐὰν φροντίξῃς ὡς αὐτὴ ὄχι μόνο νὰ ποτίξῃς καὶ καλλιεργῇς αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ νὰ σπέρνῃς καὶ φυτεύῃς τὰ ἄνθη εἰς τὸν καιρὸν των· διότι, ἂν ὅλα τὰ ἄλλα κάμῃς καλῶς, ἀμελήσῃς ὅμως νὰ φυτεύῃς καὶ σπείρῃς εἰς τὸν πρέποντα καιρὸν, δὲν θὰ ἔχῃς καλοὺς καρποὺς καὶ ὠραῖα καὶ εὐρωστα ἄνθη.

Οὕτως ἔχει καὶ μὲ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν σας,